

Stk. 5. Saadanne Tillægslaan kan normalt kun ydes een Gang for alle og kommer forlods dem tilgode, som ikke tidligere har erholdt Tillægslaan, samt Opdyrkere af Hede og raa Jord.

Stk. 6. Andragender om Tillægslaan indgives til Husmandsbrugskommissionen og afgøres af Statens Jordlovsudvalg samt behandles iøvrigt efter de i Kap. III og IV indeholdte Regler. Til Ydelsen af Tillægslaan efter nærværende Paragraf kan der i hvert Finansaar anvendes et ved særlig Lov bevilget Beløb.

§ 56.

Stk. 1. Til Installation af Elektricitet kan der ydes Tillægslaan, der udredes af Statskassen, respektive Jordfonden, til Ejere af Brug oprettet i Henhold til denne Lov eller de i § 57, Stk. 2 og 3, nævnte Love, for saa vidt der ikke tidligere er ydet Laan til Elektricitetsinstallation i Ejendommen.

Stk. 2. Tillægslaanet beregnes med det Beløb, som Elektricitetsinstallationen har kostet, og kan ikke overstige det i Henhold til § 19, Stk. 3, fastsatte Beløb. Tillægslaanets Rente- og Afdragsvilkaar fastsættes ved særlig Lov. Det sikres ved oprykkende Prioritet næstefter Bygelaanet.

VIII. Overgangsbestemmelser m. m.

§ 57.

Stk. 1. Denne Lov, som ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den

Stk. 2. Samtidigt ophæves de ældre Jordlove, nemlig Lov Nr. 39 af 24. Marts 1899, jfr. Lov Nr. 105 af 4. April 1928, Lov Nr. 101 af 22. April 1904, jfr. Lov Nr. 97 af 6. April 1906 og Lov Nr. 105 af 4. April 1928, Lov Nr. 94 af 30. April 1909, Lov Nr. 127 af 13. Juni 1914, Lov Nr. 323 af 22. Juni 1917 med Tillægslove Nr. 78 af 19. Februar 1918, Nr. 60 af 12. Februar 1919, Nr. 157 af 14. April 1920, Nr. 277 af 6. Maj 1921 og Nr. 362 af 7. August 1922, Lov Nr. 81 af 29. Marts 1924 med Tillægslove Nr. 149 af 1. Juli 1927, Nr. 107 af 4. April 1928, Nr. 150 af 15. April 1930 og Nr. 90 af 25. Marts 1933 §§ 1 og 2, Lov Nr. 557 af 4. Oktober 1919 med Tillægslove Nr. 328 af 28. Juni 1920, Nr. 278 af 6. Maj 1921, Nr. 363 af 7. August 1922, Nr. 85 af 29. Marts 1924, Nr. 59 af 2. April 1927, Nr. 134 af 1. Juni 1929, Nr. 132 af 15. April 1930 og Nr. 90 af 25. Marts 1933 §§ 3—6, Lov Nr. 162 af 11. Maj 1933 Afsnit I, Lov Nr. 163 af 14. Maj 1934 med Tillægslove Nr. 75 af 31. Marts 1936, Nr. 136 af 13. April 1938, Nr. 452 af 22. December 1939, Nr. 67 af 19. Februar 1941 og Nr. 357 af 26. August 1941 samt Lov Nr. 150 af 29. Marts 1943 med Tillægslove: Lovanordning Nr. 51 af 6. Marts 1944, jfr. Lov Nr. 320 af 7. Juli 1945, Lov Nr. 423 af 11. September 1945 og Lov Nr. 314 af 14. Juni 1946. De i Henhold til disse og de i Stk. 3 nævnte Love ydede Laans Prioritetsstilling bevares, og Laanene forrentes og afdrages vedblivende efter de i de derfor udfærdigede og tinglyste Laanedokumenter fastsatte Vilkaar. For Ejendomme, hvorpaa der i Henhold til disse og de i Stk. 3 nævnte Love hviler Statslaan eller Jordrente, træder Bestemmelserne i nærværende Lovs §§ 36, 37, 38 og 39, § 40, Stk. 4 og 5, §§ 41 og 42, § 43, Stk. 2 og 3, samt §§ 44, 46, 47, 50, 51, 52, 53 og 54 straks i Kraft, ligesom Bestemmelserne i § 21, Stk. 1, 3 og 4, § 22, § 24, Stk. 2 og 3, samt § 25 straks træder i Kraft for Jordrenteejendommens Vedkommende, og Pantsætning af disse for Aftægt kan derhos tinglyses uden særlig Tilladelse, hvorhos Landbrugsministeren kan give Tilladelse til yderligere Pantsætning af disse, naar Laan optages til saadanne Formaal, som Ministeren skønner er af varig Værdi for Brugets hele Rentabilitet. Iøvrigt er de Ejendommene ved de for Statslaanene tinglyste Pantdokumenter eller Servitutdokumenter eller ved de af Staten udstedte og tinglyste Adkomstdokumenter paa lagte øvrige Bestemmelser i Henhold til de ældre Jordlove fortsat gældende, indtil de enten